DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

11 marca Nr. 7 Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

121.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy".

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 25) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 ustępy 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Zarząd przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" należy do dyrekcji tego przedsiębiorstwa, podporządkowanej Ministrowi Skarbu.

Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego stanowią dyrektor i wicedyrektorzy.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego stoi na czele dyrekcji i odpowiada wobec Ministra Skarbu za całokształt działalności przedsiębiorstwa".

2) w § 2 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Do ważności zobowiązań, zaciągniętych w imieniu przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" bez osobnych pełnomocnictw, oraz do ważności pełnomocnictw, czeków i zleceń wypłat, wystawianych w imieniu tego przedsiębiorstwa, wymagane są podpisy dwóch członków dyrekcji, bądź innych pracowników przedsiębiorstwa, zgłoszonych przez dyrekcję do rejestru handlowego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 marca 1935 r. Nr. 15, poz. 81).

122.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 lutego 1935 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 880) wprowadza się następujące zmiany:

I. w tytule i § 6 skreśla się słowa: „i pakuł lnianych",

II. paragrafowi I nadaje się następujące brzmienie: „Przy wywozie zagranicę lnu czesanego oraz lnu trzepanego, wytworzonych na polskim obszarze celnym, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania powyższych towarów narzędzia i maszyny, według następujących norm:

1) za 100 kg lnu czesanego, zawierającego najwyżej do 4% paździerzy lub innych zanieczyszczeń . . zł 10.—

2) za 100 kg lnu trzepanego standaryzowanego . . . . . zł 5.—

Stawki zwrotu cła należy rozumieć od 100 kg wagi netto."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 14-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 lutego 1935 r. Nr. 14 poz. 79).

123.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1935 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie 3 Urząd Skarbowy w Warszawie znosi się a jego czynności przekazuje się 15 Urzędowi Skarbowemu w Warszawie.

§ 2. Istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie 34 Urząd Skarbowy w Warszawie otrzymuje nazwę: „3 Urząd Skarbowy w Warszawie".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 marca 1935 r. Nr. 15, poz. 82).

124.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1935 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Białymstoku.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Bielsku Podlaskim wyłącza się gminy miejskie Ciechanowiec, Drohiczyn i Siemiatycze oraz gminy wiejskie Boćki, Ciechanowiec, Drohiczyn, Grodzisk, Mielnik, Milejczyce i Siemiatycze i dla wyłączonego obszaru tworzy się Urząd Skarbowy w Siemiatyczach.

§ 2. Czynności Urzędu Skarbowego w Bielsku Podlaskim w stosunku do wyłączonego obszaru przechodzą do Urzędu Skarbowego w Siemiatyczach.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 16).

125.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1935 r.

w sprawie utworzenia posterunku celnego w Żegiestowie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie tworzy się przy drodze ubocznej Żegiestów — Sulinsky Pramen posterunek celny w Żegiestowie.

W związku z tem powyższa droga uboczna staje się przejściem granicznem.

§ 2. Do zakresu czynności posterunku celnego należy odprawa podróżnych i ich środków lokomocji oraz mieszkańców pogranicza.

Przewóz towarów przez posterunek celny jest wzbroniony.

§ 3. Odprawę osobową uskutecznia posterunek celny w czasie od dnia 1 maja do 30 września każdego roku między godz. 6 a 21 na zasadach obowiązujących urzędy celne, ustanowione przy drogach kołowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1935 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 marca 1935 r. Nr. 15, poz. 83).

126.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 29 października 1934 r. o warunkach uzyskania pozwoleń na zastosowanie zniżek celnych przy przywozie owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz

Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 878), zarządza się co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 29 października 1934 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o warunkach uzyskania pozwoleń na zastosowanie zniżek celnych przy przywozie owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych („Monitor Polski" Nr. 252, poz. 325) *) uchyla się paragraf czternasty oraz zdanie drugie paragrafu piętnastego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 marca 1935 r. Nr. 57, poz. 76).

127.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 marca 1935 r.

w sprawie wymiany talonów obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 na nowe arkusze kuponowe.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1934 r. w sprawie wymiany talonów od obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 na nowe arkusze kuponowe (Monitor Polski z dn. 28/XII 1934 r. Nr. 297, poz. 408) kasy urzędów skarbowych przystąpić mają z dn. 1 kwietnia 1935 r. do wymiany talonów od wspomnianych obligacyj na nowe arkusze kuponowe na 10-lecie 1935-1945.

W związku z powyższem wymiana talonów ma być dokonywana:

a) przez wszystkie kasy urzędów skarbowych typu A,

b) przez kasy typu B w Dąbrowie Górniczej, Pabjanicach, Tomaszowie Mazowieckim, Zduńskiej Woli, Otwocku, Słupcy i Oświęcimiu.

Stosowny zapas arkuszy kuponowych oraz wykaz numerów emisyjnych obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 unieważnionych i zastrzeżonych dostarczony będzie przed dniem 1-go kwietnia r. b. przez Urząd Długów Państwa **kasom urzędów skarbowych (I) w siedzibie Izb (Wydziału).**

Kasy te, jako wyznaczone do zaopatrywania w arkusze kuponowe, na podstawie poleceń Izby, pozostałych kas w okręgu Izby w ciągu okresu wymiany talonów nazywane będą „kasami rejonowemi".

Arkuszami kuponowemi dostarczonemi kasom urzędów skarbowych w siedzibie Izby (kasom rejonowym) dysponować będzie wyłącznie Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy).

Dostarczone przez Urząd Długów Państwa arkusze kuponowe „kasa rejonowa" zapisze w specjalnym zapisku, zatytułowanym „Ewidencja przychodu i rozchodu arkuszy kuponowych do obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924". (wzór Nr. 1) i doniesie o tem przełożonej Izbie.

Natychmiast po otrzymaniu z kasy rejonowej doniesienia o otrzymaniu arkuszy kuponowych Izba, opierając się narazie na rozdzielniku, dostarczonym przez Urząd Długów Państwa, wyznacza stosowne ilości arkuszy każdego rodzaju dla poszczególnych kas swego okręgu (nie wyłączając kasy rejonowej) sporządza odpowiedni wykaz i przesyła go kasie rejonowej z poleceniem niezwłocznego wysłania właściwym kasom wyznaczonej ilości arkuszy kuponowych oraz wykazów numerów emisyjnych obligacyj unieważnionych i zastrzeżonych sądownie. Ilość arkuszy kuponowych, tak podlegających wysłaniu do innych kas jak i przeznaczonych na własne potrzeby, kasa rejonowa zapisuje poszczególnemi pozycjami na rozchód w „ewidencji", wyprowadza ogólne ilości rozchodu arkuszy każdego rodzaju i ustala pozostałość na dzień następny.

Kasy urzędów skarbowych, którym poruczona zostanie wymiana talonów od obligacyj wspomnianej wyżej pożyczki (nie wyłączając kasy rejonowej) niezwłocznie po otrzymaniu arkuszy kuponowych zapiszą je do „dziennika przychodu i rozchodu arkuszy kuponowych oraz przychodu talonów od obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 (wzór Nr. 2); w miarę zaś dokonywania wymiany wpisywać będą po lewej stronie dziennika **dzienne** ilości wydanych arkuszy kuponowych każdego rodzaju, po prawej zaś stronie ilości przyjętych wzamian talonów od obligacyj, również według poszczególnych rodzajów. Pozostałość arkuszy kuponowych mają kasy wyprowadzać codziennie, po uprzedniem uzgodnieniu ilości rozchodu arkuszy kuponowych każdego rodzaju z ilością przychodu talonów każdego rodzaju.

W razie wyczerpania zapasów arkuszy kuponowych w jakiejkolwiek kasie, kasa ta zwraca się do Izby z zapotrzebowaniem nadesłania niezbędnych ilości.

---

*) Przedruk w Dzienniku Urz. Min. Skarbu z dn. 9 listopada 1934 r. Nr. 31, poz. 403).

Zapotrzebowania winny kasy sporządzać na **odpowiednio dostosowanym** formularzu „zamówienia znaków wartościowych" (wzór Nr. 810 kas).

Po otrzymaniu zapotrzebowania Izba poleca wysłanie żądanych przez kasę ilości arkuszy kuponowych albo kasie rejonowej albo też innej kasie swego okręgu, posiadającej nadmiar omawianych arkuszy.

Gdyby zapas arkuszy kuponowych dostarczony dla okręgu Izby został całkowicie wyczerpany, a wymiana nie została jeszcze ukończona Izba winna zwrócić się do Urzędu Długów Państwa z prośbą o uzupełnienie zapasu.

Odpowiednia ilość druków na „Ewidencję" (wzór Nr. 1) na dzienniki (wzór Nr. 2) otrzymają kasy rejonowe bezpośrednio z Urzędu Długów Państwa razem z arkuszami kuponowemi, kasy te jednocześnie z wysyłką arkuszy kuponowych pozostałym kasom okręgu Izby winny wysłać druki na dzienniki.

Wydawanie arkuszy kuponowych odbywać się winno po uprzedniem odebraniu przez kasę talonu. Numery wydawanych arkuszy kuponowych w zasadzie nie muszą odpowiadać numerom talonów.

Przy wydawaniu wzamian przedłożonych talonów nowych arkuszy kuponowych, kasy winny zwracać baczną uwagę, aby za talon od obligacji 10 zł. był wydany arkusz z kuponami opiewającemi po 25 groszy, za talon od obligacji na 50 zł arkusz z kuponami po 1 zł 25 gr, od obligacji na 100 zł arkusz z kuponami po 2 zł 50 gr, od obligacji na 500 zł — arkusz z kuponami po 12 zł 50 gr, od obligacji na 1.000 zł — arkusz z kuponami po 25 zł i od obligacji na 2.000 zł arkusz z kuponami po 50 zł.

Za wszelkie pomyłki w tym kierunku całkowitą odpowiedzialność materjalną będą musieli ponieść dotyczący urzędnicy.

Niezwłocznie po wydaniu wzamian talonu nowego arkusza kuponowego, kasa obowiązana jest przekreślić na krzyż czerwonem atramentem numer emisyjny talonu i pod numerem umieścić odcisk datownika.

Ponieważ do wymiany na nowe arkusze kuponowe mogą być przedłożone talony od obligacyj, co do których zgodnie z ustawą o utraconych tytułach na okaziciela z dn. 26 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zapadła decyzja Sądu Okręgowego w Warszawie, unieważniająca je lub też wzbraniająca wypłat, przeto przed wydaniem arkusza kuponowego należy w każdym przypadku sprawdzić, czy numer przedłożonego talonu nie znajduje się w liczbie numerów wyszczególnionych w posiadanym przez kasę wykazie obligacyj zastrzeżonych względnie unieważnionych sądownie.

W razie stwierdzenia, że numer przedłożonego talonu jest identyczny z numerem obligacji zastrzeżonej lub sądownie unieważnionej, należy talon zatrzymać, arkusza kuponowego nie wydawać natomiast spisać o tem protokół (wzór Nr. 3) w dwóch egzemplarzach.

Jeden egzemplarz protokółu należy wydać okazicielowi talonu, drugi zaś wraz z zatrzymanym talonem przesłać niezwłocznie Urzędowi Długów Państwa.

Po upływie każdego miesiąca **wszystkie kasy,** którym poruczono wymianę talonów, winny sporządzić raport miesięczny o ruchu arkuszy kuponowych w ciągu miesiąca i o pozostałości w ostatnim dniu miesiąca (wzór Nr. 4), **kasy zaś rejonowe** ponadto takiż raport (wzór Nr. 4a) w odniesieniu **do ogólnego zapasu arkuszy** kuponowych posiadanego przez kasę. Raporty te winny być przesłane przełożonej Izbie Skarbowej najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca po sprawozdawczym.

Do raportu kasy rejonowej należy dołączyć wszystkie polecenia Izby o wysłaniu arkuszy kuponowych oraz potwierdzenia odbioru tych arkuszy otrzymane z dotyczących kas.

Otrzymane od kas raporty Izby obowiązane są sprawdzić i na ich podstawie sporządzić ogólny raport o ruchu i pozostałości arkuszy kuponowych w okręgu Izby (wzór Nr. 5).

Raport ten należy przesyłać Urzędowi Długów Państwa najpóźniej do dnia 10 następnego miesiąca po sprawozdawczym.

Po dniu 1 kwietnia 1936 r., uzyskane z wymiany talony oraz osobno pozostałe arkusze kuponowe ułożono w/g wartości odcinków i kolejności numerów emisyjnych prześlą kasy urzędów skarbowych przy wykazach (wzór Nr. 6) do Urzędu Długów Państwa.

Również po dniu 1 kwietnia 1936 r. prześlą kasy przełożonej Izbie Skarbowej dzienniki dotyczące wymiany talonów od obligacyj (wzór Nr. 2), kasy kaś rejonowe także „Ewidencję" (wzór Nr. 1).

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Staniszewski.*
Podsekretarz Stanu

Wzór Nr. 1.

KASA URZĘDU SKARBOWEGO

w ....

(Kasa rejonowa)

Ewidencja przychodu i rozchodu

arkuszy kuponowych

do obligacyj

5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej

z r. 1924.

L. p.	Data otrzymania lub wydania	Data i L. Izby Sk. polec. wysłania	Od kogo otrzymano do kogo wysłano	arkusze kup. do oblig. po zł					
				10	50	100	500	1000	2000

Wzór Nr. 2.

KASA URZĘDU SKARBOWEGO

w..

**Dziennik przychodu i rozchodu
arkuszy kuponowych
oraz
przychodu talonów
5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej
z r. 1924.**

Przychód rozchód arkuszy kuponowych.

L. p.	Data	Data i L. Izby Sk. pol. wysł.	Od kogo otrzymano, komu wydano (rozchód dzienny lub wysyłka na polecenie Izby)	arkusze kup. do oblig. po zł					
				10	50	100	500	1000	2000

Przychód talonów.

L. p.	Poz. rozchodu dzienn. ark. kup.	Data przyjęcia	Talony od obligacyj po zł					
			10	50	100	500	1000	2000

Wzór Nr. 3.

P R O T O K U Ł

Dnia .... 193.... r. zgłosił się do Kasy Urzędu Skarbowego w ....

.... zamieszkały w ....
(imię i nazwisko zgłaszającego)

....
(dokładny adres)

legitymujący się dowodem ....

wystawionym przez .... dnia .... L. ....

przedłożył do wymiany talony od obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 oznaczone sądown e zastrzeżonemi numerami emisyjnemi: ....

....
(wymienić numer i wartość nominalną obligacyj)

Talony te jako pochodzące od obligacyj sądownie zastrzeżonych zostały zatrzymane celem przesłania do Urzędu Długów Państwa do dalszych zarządzeń.

Protokuł niniejszy sporządzono w dwóch egzemplarzach, z których jeden wręczono wyżej wymienionemu ....

Data ....

Podpis kierownika działu
rach. kas.

(datownik)

Podpis skarbnika (kasjera)

....
podpis zgłaszającego się

KASA URZĘDU SKARBOWEGO

w ....

Wzór Nr. 4.

DO IZBY SKARBOWEJ

w..

RAPORT MIESIĘCZNY

o ruchu arkuszy kuponowych 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924

	Od obl. po 10 zł	Od obl. po 50 zł	Od obl. po 100 zł	Od obl. po 500 zł	Od obl. po 1000 zł	Od obl. po 2000 zł	Uwagi
	s	z	t	u	k		
Pozostałość na dzień 1.V. 1935 r. . . .							
Otrzymano z Kasy rejon.							
Wydano na wymianę talon.							
Wysłano do Kasy .							
Pozostało na dzień .							

REJONOWA

KASA URZĘDU SKARBOWEGO

w..

Wzór Nr. 4a.

RAPORT MIESIĘCZNY

o ruchu arkuszy kuponowych 5% Panstwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924

	Od obl. po 10 zł	Od obl. po 50 zł	Od obl. po 100 zł	Od obl. po 500 zł	Od obl. po 1000 zł	Od obl. po 2000 zł	Uwagi
	s	z	t	u	k		
Pozostałość na dzień 1.......... 1935 r. .							
Otrzymano z Urzędu Długów Państwa .							
razem:							
Wysłano do kas swego okręgu . . .							
Wysłano do kasy rejonowej i innych okręgów							
Wysłano do Urzędu Długów Państwa . .							
razem:							
Pozostałość na dzień 1.......... 1935 r. .							

Wzór Nr. 5.

IZBA SKARBOWA

w ....

RAPORT MIESIĘCZNY

o ruchu arkuszy kuponowych 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924

w miesiącu .... 193..... r.

	od obl. po 10 zł	od obl. po 50 zł	od obl. po 100 zł	od obl. po 500 zł	od obl. po 1000 zł	od obl. po 2000 zł	Uwagi
	s z t u k						
Pozostałość w kasie rejonowej. . . .							
Pozostałość w kasach okręgu							
Wysłano do Urzędu Długów Państwa .							
Wysłano do kas rejonowych innych okręgów							
razem:							
Pozostałość na 1. .... 1935 r.							

Wzór Nr. 6.

KASA URZĘDU SKARBOWEGO

w ....

dn. .... 1936 r.

L. ....

Do

Urzędu Długów Państwa

w Warszawie.

Kasa Urzędu Skarbowego przesyła przy niniejszem pozostałe arkusze kuponowe 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z r. 1924 oraz ściągnięte przy wymianie talony, a mianowicie:

Ilość arkuszy kup. do oblig. po zł						Ilość talonów do obligacyj po zł					
10	50	100	500	1000	2000	10	50	100	500	1000	2000

Wzór Nr. 6.

URZĄD DŁUGÓW PAŃSTWA

Warszawa, dn. .... 193... r.

L. ....

Do

Kasy Urzędu Skarbowego

w ....

Urząd Długów Państwa potwierdza odbiór nadesłanych przy piśmie z dn. .... 193..... r. L. .... talonów od obligacyj i pozostałych arkuszy kuponowych 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej 1924 r.

ość arkuszy kup. do oblig. po zł						Ilość talonów od obligacyj po zł					
10	50	100	500	1000	2000	10	50	100	500	1000	2000

128.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na m. marzec 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 lutego 1935 r. Nr. 49, poz. 69).

129.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 marca 1935 r.

o umorzeniu w drodze wykupu obligacyj 7% Pożyczki Kolejowej.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 roku w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia kolei Lwów — Granica Państwa pod Śniatyniem — Załuczem (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 426) zostały umorzone w dniu 1 marca 1935 r., zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 679) w drodze wykupu obligacje 7% Pożyczki Kolejowej, oznaczone następującemi numerami emisyjnemi: od Nr. 7115 do 7136 i od Nr. 16455 do 16596 włącznie.

Ogółem 164 sztuki, każda wartości nominalnej 500 Zł. w złocie na ogólną sumę nominalną 82.000 Zł. w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

130.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 5 marca 1935 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

LISTA 5.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.) ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji w następujących związkach:

I. W Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rz. P. w Warszawie:

1) Podurgiel Piotr, jako członek zarządu,
2) Dąbrowski Zygmunt, jako rewident,
3) Erdman Henryk, jako rewident.

II. W Związku Spółdzielni Spożywców Rz. P. w Warszawie:

1) Malko Jan.

III. W Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo - Gospodarczych Rz. P. w Warszawie:

Zarząd główny:

1) Kierzkowski Kazimierz,
2) Nowakowski Adam,
3) Czachyra Adam,
4) Tomczykowski Bolesław,
5) Witwicki Wiktor;

rewidenci:

1) Biegański Wincenty,
2) Chojnacki Bronisław,
3) Dyszlonek Ludwik,
4) Grik Anatol,
5) Jędrzejewski Józef,
6) Józefowski Karol,
7) Kielan Franciszek,
8) Kobylecki Józef,
9) Kucharczyk Henryk Juljan,
10) Męczyk Piotr,
11) Niciński Zdzisław Wiktor,
12) Nowosadzki Szymon,
13) inż. Pisula Feliks,
14) Szymański Antoni,
15) Tomaszewski Leonard,
16) inż. Zawada Leon.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

131.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 5 marca 1935 r.

o utraceniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817) ogłaszam, że utracili prawo rewizji rewidenci w następujących związkach:

I. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Warszawie:

1) Zakrzewski Tadeusz (zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. S. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Biegański Wincenty (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
3) Chojnacki Bronisław (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
4) Grik Anatol (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
5) Jędrzejewski Józef (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
6) Kielan Franciszek (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
7) Kobylecki Józef (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
8) Kucharczyk Henryk Juljan (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
9) Męczyk Piotr (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
10) Niciński Zdzisław Wiktor (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
11) Nowosadzki Szymon (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
12) inż. Pisula Feliks (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
13) Szymański Antoni (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),
14) Tomaszewski Leonard (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.),

II. W Związku Spółdzielni Polskich w Warszawie:

1) Dabrowski Zygmunt (zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. S. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Dyszlonek Ludwik (zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. S. Nr. 32 z 1934 r.).

III. W Związku Spółdzielni Spożywców Rz. P. w Warszawie:

1) Woynowski Tadeusz (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.).

IV. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Toruniu:

1) Józefowski Karol (zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. S. Nr. 31 z 1934 r.).

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

132.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 5 marca 1935 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

LISTA 6.

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.), wyznaczam następujących rewidentów, którym powierzam przeprowadzanie rewizji spółdzielni:

1) inż. Zakrzewski Tadeusz,
2) Woynowski Tadeusz.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

133.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 marca 1935 r.

L. D. I. 8859/Em/35

w sprawie powołania na komisje lekarskie funkcjonarjuszów zwolnionych w drodze dyscyplinarnej.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Biura Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw oraz do Najwyższej Izby Kontroli.

Jedna z władz naczelnych zwróciła się do Ministerstwa Skarbu z zapytaniem:

1) czy funkcjonarjusz państwowy, zwolniony ze służby w drodze dyscyplinarnej, a nieposiadający 15-letniego okresu służby, zaliczalnych do wysługi emerytalnej, może być powołany na komisję lekarską w celu stwierdzenia niezdolności jego do służby, wzgl. w celu ustalenia utraty zdolności do pracy zarobkowej;

2) czy do rozstrzygnięcia w tych wypadkach właściwą jest władza naczelna danego funkcjonarjusza, czy też ta władza, która powołana jest do orzekania o jego uprawnieniach emerytalnych.

Ponieważ kwestje te mogą być przedmiotem zainteresowania innych władz państwowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przepis ustępu pierwszego, § 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy emerytalnej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 513) dotyczyć może jedynie tych osób, które — w razie uzyskania orzeczenia komisji lekarskiej, stwierdzającego utratę ich zdolności do służby — mogłyby korzystać z dobrodziejstw ustępu drugiego, art. 9 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (emerytura po 5 latach służby) oraz w tych wypadkach, gdy utrata zdolności zarobkowej, uzasadniałaby zastosowanie do danej osoby przepisów art. 11 lub 12 tejże ustawy.

Postanowienia ustępu ostatniego art. 30 cytowanej ustawy emerytalnej, — o ile to dotyczy funkcjonarjuszów, przeniesionych w stan spoczynku na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego — nakazuje atoli zachowanie przepisów ustępu pierwszego, art. 9 ustawy, wymagając tem samem dla kategorji funkcjonarjuszów państwowych bezwzględnego posiadania okresu służby, uzasadniającego — w myśl obowiązujących w danym czasie przepisów emerytalnych — roszczenie do uzyskania uposażenia emerytalnego.

Z powyższego wynika, że w wypadku, gdy funkcjonarjusz państwowy nie posiada conajmniej 15 lat służby, zaliczalnych z samego prawa do wysługi emerytalnej, a jako zwolniony na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, nie może również uzyskać prawa do uposażenia emerytalnego na zasadzie ustępu 2, art. 9, nie jest uprawniony do otrzymania emerytury wogóle, wobec czego postanowienia § 47 ust. 1 cytowanego na wstepie rozporządzenia z 28 maja 1934 r. zastosowania do niego mieć nie mogą i żądanie jego o powołanie na komisję lekarską nie może być uwzględnione.

Przechodząc skolei do kwestji, dotyczącej właściwości władzy, która w omawianej sprawie jest powołana do orzekania, to — zdaniem Ministerstwa — skoro z danym funkcjonarjuszem został stosunek służbowy rozwiązany, właściwą do powołania tegoż na komisję lekarską, jest władza, która winna orzekać o jego uprawnieniach emerytalnych.

Wprawdzie § 6, ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1931 r. o komisjach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 302) postanawia, że powołanie na komisję lekarską zarządza ta władza, która odnośnego funkcjonarjusza przeniosła w stan spoczynku, to jednak z uwagi na przejęcie w myśl art. 10 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) całokształtu czynności, związanych z orzecznictwem w sprawach emerytalnych przez władze skarbowe, oraz ze względu na późniejszy przepis, zawarty w § 47, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. poz. 513), należy wnioskować, że cytowany wyżej ustęp 2 § 6 rozporządzenia z dnia 30 marca 1931 r. stał się nieaktualny.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

134.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 marca 1935 r.

L. D. III. 2617/3/35

w sprawie Bonów Funduszu Inwestycyjnego nienadających się do obiegu wskutek zniszczenia.

Do
Izby Skarbowej
w Lublinie.

Na sprawozdanie z dnia 12 lutego r. b. L. III. 50/5/2/35 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że Bony Funduszu Inwestycyjnego nienadające się, wskutek częściowego zniszczenia, do dalszego obiegu, kasa urzędu skarbowego (rejonowa) po wypisaniu na rozchód jako odwózkę, winna przesłać do Urzędu Długów Państwa.

O każdej wysyłce częściowo zniszczonych Bonów kasa obowiązana jest donieść Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

MNISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 2617/3/35.

Warszawa, dn. 6 marca 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

do wiadomości i zastosowania się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

135.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 marca 1935 r.

L. D. III. 165/3/35

w sprawie zarachowywania opłat stemplowych od wyciągów z konta P. K. O.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego oraz wszystkich Kas Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pobierane przez P. K. O. opłaty stemplowe od tych wyciągów z konta w których opłata prowizyjna przekracza 20 zł mają izby skarbowe oraz kasy urzędów skarbowych zarachowywać na dz. 5 § 11 budżetu Ministerstwa Skarbu.

W związku z powyższem wydatki z tego tytułu zarachowane do sum obrotowych należy jeszcze w bieżącym okresie budżetowym przenieść na wyżej wskazany tytuł budżetowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

136.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 1.

z dnia 28 lutego 1935 r.

L. D. IV. 1657/2/35

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej. Dotyczy poz. poz. 431 p. 2 i 490 p. 2.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ustęp 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) Produkty organiczne syntetyczne, jak estry w stanie stałym, aldehydy, ketony, laktony, alkohole i t. p. związki o ile posiadają aromatyczny zapach i o ile nie są wymienione w innych pozycjach, względnie punktach taryfy celnej, winny być clone według poz. 431 p. 2 taryfy celnej.

2) Produkt chemiczny ograniczony „metylocykloheksanon" znany w handlu również pod nazwą „metyloanon", jako niewymieniony osobno w taryfie celnej, winien być clony według pozycji 490 p. 2 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

137.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 marca 1935 r.

L. D. IV. 7650/3/35

w sprawie tymczasowego stosowania zniżek konwencyjnych, przewidzianych umową dodatkową polsko - angielską z dnia 27 lutego 1935 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 2 marca 1935 r. dotyczącej tymczasowego stosowania postanowień umowy dodatkowej podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935 r. do polsko - angielskiego traktatu handlowego i nawigacyjnego, podpisanego w Warszawie dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 z 1924 r., poz. 582), zarządza się co następuje:

1) Towary, wymienione w dołączonych listach: pierwszej i drugiej (zał. 1 i 2), pochodzące (wytworzone lub przetworzone) ze Zjednoczonego Królestwa (Anglji, Walji, Szkocji i Północnej Irlandji) oraz z objętych traktatem z dnia 26 listopada 1923 r.: kolonij brytyjskich, obszarów pozostających pod protektoratem brytyjskim, względnie obszarów mandatowych, w stosunku do których mandat sprawuje Rząd Zjednoczonego Królestwa, przy przywozie do polskiego obszaru celnego, korzystają, począwszy od dnia 14 marca 1935 r. ze zniżek konwencyjnych, przewidzianych w załączonych listach; warunkiem zastosowania zniżki konwencyjnej jest przedstawienie należycie wystawionego świadectwa pochodzenia.

Wykaz kolonij, krajów mandatowych oraz krajów, pozostających pod protektoratem, na które rozciąga się umowa handlowa i nawigacyjna z dnia 26 listopada 1923 r. umieszczony jest w zał. 4 do niniejszego okólnika.

2) Tam, gdzie lista wymienia towary, od których stawka celna obliczona jest przez zastosowanie dodatku do stawki zasadniczej, to przy obliczaniu cła, za stawkę zasadniczą należy przyjąć najniższą stawkę konwencyjną, obowiązującą na polskim obszarze celnym.

3) Towary, wymienione w punkcie 1, niniejszego okólnika, korzystają ze zniżek konwencyjnych również wówczas, gdy zostały nadane do przewozu do polskiego obszaru celnego w kraju trzecim, jeżeli w tym kraju przez cały czas przeładowania lub przechowywania, znajdowały się pod dozorem celnym i nie zostały tam oclone i wypuszczone do wolnego obrotu; przy odprawie celnej powinno być przedstawione poświadczenie władz celnych lub władz portowych kraju trzeciego, stwierdzające, skąd dany

towar przybył oraz, że towar przez cały czas przeładowania lub przechowywania pozostawał pod dozorem celnym i nie wszedł w kraju trzecim do wolnego obrotu; zaświadczenia tego rodzaju wolne są od wizy konsularnej.

4) Jeżeli na towary, wymienione w załączonych listach, przyznane zostały w traktatach handlowych, zawartych z innemi państwami, niższe stawki konwencyjne, to mają one zastosowanie, na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, również do towarów pochodzących z krajów, wymienionych w p. 1 niniejszego okólnika. Tak samo, towary pochodzące z innych państw traktatowych, korzystają, w ramach przyznanych tym państwom klauzul największego uprzywilejowania, ze zniżek konwencyjnych, zawartych w załączonych listach.

5) Przy taryfowaniu towarów, należy uwzględniać wyjaśnienia, zawarte w załączniku 3 do niniejszego okólnika; wyjaśnienia te przewidziane są w części V protokółu, stanowiącego całość z umową dodatkową.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

4 zał. (vide komunikat w dziale nieurzędowym).

138.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 lutego 1935 r.

L. D. V. 42232/4/34

w sprawie ulgi w podatku przemysłowym od obrotu dla tranzakcyj na giełdach mięsnych.

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej
w Warszawie.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) upoważnia Izbę Skarbową do umarzania na indywidualne i zaopinjowane przez Giełdę Mięsną w Warszawie podania płatników 1/3 części podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego: a) od dokonanych w okresie od dnia 1 stycznia 1935 r. do dnia 30 czerwca 1935 r. i zarejestrowanych na Giełdzie tranzakcyj kasowych artykułami dopuszczonemi do obrotu i notowań na giełdzie, b) od obrotów, osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1932 r. do dnia 30 czerwca 1935 r. ze sprzedaży w jatkach i masarniach mięsa i przetworów mięsnych w tych wypadkach gdy wspomniane obroty dotyczą artykułów mięsnych, pochodzących z zakupu towarów, dopuszczonych do obrotu i notowań na giełdzie, a odnośne tranzakcje giełdowe nosiły charakter dokonanych i zarejestrowanych na giełdzie tranzakcyj kasowych oraz zostały udowodnione kartami umów giełdowych, spisanemi przez przysięgłych maklerów.

Wspomniana ulga może mieć zastosowanie bez względu na to, czy odnośne przedsiębiorstwa prowadzą prawidłowe (uproszczone) księgi handlowe, czy też ksiąg tych nie prowadzą; ulga nie dotyczy przedsiębiorstw, opłacających podatek przemysłowy od obrotu w formie ryczałtu.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 42232/4/34.

Warszawa, dnia 25 lutego 1935 r.

Izbie Skarbowej
w Lublinie

do wiadomości w uzupełnieniu zarządzenia z dn. 11 czerwca 1934 r. L. D. V. 17919/4/34 z upoważnieniem do stosowania analogicznych ulg w odniesieniu do tranzakcyj dokonanych na Giełdzie Mięsnej w Lublinie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 42232/4/34

Warszawa, dnia 25 lutego 1935 r.

OKÓLNIK

wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

do wiadomości z upoważnieniem do stosowania wymienionych w powyższem zarządzeniu ulg w odniesieniu do tranzakcyj dokonanych na poszczególnych giełdach mięsnych przez płatników prowadzących przedsiębiorstwa (zamieszkałych) na terenie Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

139.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 lutego 1935 r.

L. D. V. 7743/4/35

w sprawie zaliczkowego poboru państwowych podatków bezpośrednich za pośrednictwem giełd mięsnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Celem ujednostajnienia i unormowania sprawy zaliczkowego poboru państwowych podatków bezpośrednich od płatników branży mięsnej, będących **członkami giełd mięsnych i opłacających podatki w formie zaliczek za pośrednictwem giełd,**—Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) W stosunku do płatników, legitymujących się dowodem członkostwa na Giełdzie Mięsnej oraz zaświadczeniem Giełdy o zaliczkowem opłacaniu podatków za jej pośrednictwem, nie może być wszczynane postępowanie egzekucyjne z tytułu: podatku przemysłowego od obrotu, uzyskanego z tranzakcyj kasowych artykułami dopuszczonemi do obrotu i notowań na Giełdzie oraz ze sprzedaży w jatkach i masarniach mięsa i przetworów mięsnych, o ile sprzedaż dotyczy artykułów mięsnych, pochodzących z zakupu towarów, dopuszczonych do obrotu i notowań na Giełdzie, a odnośne tranzakcje giełdowe nosiły charakter dokonanych i zarejestrowanych na Giełdzie tranzakcyj kasowych oraz zostały udowodnione kartami umów giełdowych, spisanemi przez przysięgłych maklerów;

2) Dla określenia wysokości zaległości podatkowych należy przeprowadzić ostateczne ustalenie stanu kont u poszczególnych płatników, opłacających podatki za pośrednictwem Giełd Mięsnych.

O ile chodzi o obliczenie i uznanie wpłat uskutecznionych przez członków Giełdy Mięsnej w Warszawie na poczet świadectw przemysłowych na rok 1935, należy potrącić je od ogólnej kwoty zaległości podatkowych i w wypadku stwierdzenia pokrycia należności wydać zainteresowanym płatnikom świadectwa przemysłowe względnie pokwitowania z uiszczenia częściowej należności za świadectwo przemysłowe. W wypadkach, gdy nie zaliczono wpłat na poczet należności za świadectwo przemysłowe, a w międzyczasie sporządzono protokół za naruszenie przepisów art. 181 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346), należy wstrzymać dalsze postępowanie karne. Protokółów z art. 181 Ordynacji nie należy na przyszłość spisywać w tych wypadkach, gdy płatnik wykaże się kwitami giełdy z opłacenia należności na poczet świadectwa przemysłowego. Wstrzymane postępowanie karne należy przeprowadzić, jeżeli zaliczki nie pokrywają należności za właściwe świadectwo przemysłowe, a płatnik nie wyrówna różnicy w terminie dni 14 od dnia otrzymania właściwego obliczenia.

Nadpłaty powstałe z wpłacanych na Giełdzie Mięsnej w Warszawie zaliczek na poczet świadectw przemysłowych i daniny majątkowej, należy przerachować na inne należności (podatek dochodowy, przemysłowy od obrotu i t. p.), a w razie ich braku zarządzić zwrot nadpłaconych sum.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

140.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 marca 1935 r.

L. D. V. 33368/5/34

w sprawie obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Do
Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego Wydział Skarbowy, do Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach, do 1 Urzędu Skarbowego w Chorzowie i Urzędów Skarbowych: w Lublińcu, Mysłowicach, Pszczynie, Rybniku, Siemianowicach, Tarnowskich Górach, Świętochłowicach i Wodzisławiu.

Od dnia 30 października 1934 r., w którym weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 866), podatki: spadkowy i od darowizn — na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego — normują następujące przepisy ustawowe:

A. Podatek spadkowy, a mianowicie:

1) **przedmiot podatku:** §§ 1) punkt 1), 20, 21 (wraz z powołanym w nim § 12-tym), 22, 23 ustawy niemieckiej z dnia 10/9 1919 r. (Dr. Pr. str. 1543); art. 10 ustawy z dnia 29/5 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299); §§ 24, 27 i 33 powołanej ustawy niemieckiej (trzy ostatnie w brzmieniu art. 9, 12 i 13 ustawy z dnia 18/7 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 699);

2) **ustalenie podstawy wymiaru:** § 25 powołanej ustawy niemieckiej wraz z powołanemi w nim: ustępem drugim § 8-go i § 10-tym); art. 26 — 29 powołanej ustawy z 1920 r.; art. 6 usta-

wy z dnia 31/3 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263); ustępy: pierwszy i drugi art. 20 ustawy z dnia 24/3 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296); §§ 38, 47 i 52 powołanej ustawy niemieckiej;

3) **wysokość podatku:** ustępy drugi i trzeci § 26, §§ 28, 38 i 46 powołanej ustawy niemieckiej w brzmieniu artykułów: 10, 13 i 15 powołanej ustawy z 18/7 1924 r. i artykułu 1 ustawy z dnia 14/3 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141); § 52 powołanej ustawy niemieckiej z 1919 r.;

4) **określenie osób obowiązanych** do uiszczenia podatku: §§ 30 i 32 powołanej ustawy niemieckiej) w brzmieniu art. 11 powołanej ustawy z 18/7 1924 r.);

5) **przedawnienie** art. 41 ustawy z dnia 29/5 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299);

6) **właściwość władz i postępowanie:** art. 18, 24, 37 powołanej ustawy z dnia 29/5 1920 r.; dwa ostatnie ustępy art. 35 tejże ustawy w brzmieniu art. 5 ustawy z dnia 31/3 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263); ustęp pierwszy art. 40 ustawy z dnia 29/5 1920 r. w brzmieniu art. 1 (punkt 4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 866), — §§ 48, 49, 51, 57, 58, 60 powołanej ustawy niemieckiej z 1919 r. oraz art. 21, 22, 48 — 51, 125 i 131 ordynacji podatkowej z dnia 15/3 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) w związku z art. 209 tejże ordynacji;

7) **terminy płatności:** art. 37 powołanej ustawy z dnia 29/5 1920 r. i art. 16 ustawy z dnia 18/7 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 699);

8) **prawo rozporządzania majątkiem spadkowym:** § 31 ustawy niemieckiej z 1919 r., art. 38 powołanej ustawy z dnia 29/5 1920 r. oraz ustęp drugi § 59-go ustawy niemieckiej z 1919 roku;

9) **umorzenie podatku:** art. 130 ordynacji podatkowej z 1934 r. w związku z art. 209 tejże ordynacji; § 31 ustawy niemieckiej z 1919 r.;

10) **naruszenia przepisów** o opodatkowaniu spadków: art. 21 (z wyjątkiem ustępu ostatniego) — 22, 23 powołanej ustawy z dnia 29/5 1920 r. jednak art. 22 w brzmieniu art. 1 (punktu 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 866);

B. podatek od darowizn:

§§ 1 (punkt 3), 40, 41; ustęp ostatni § 42-go, 43, 44, 54 i 55 powołanej ustawy niemieckiej z 1919 r. tudzież przepisy wymienione wyżej pod A), o ile wymienione pod B) nie normują podatku od darowizn.

Postanowienia §§ 45, 50 oraz ustępu pierwszego § 59-go, tudzież §§ 61 — 68 powołanej ustawy niemieckiej z 1919 r. utraciły moc obowiązującą w zakresie opodatkowania spadków i darowizn, a postanowienia §§ 53 — 55 tejże ustawy niemieckiej — w zakresie opodatkowania spadków, mianowicie na mocy art. 5 (ustępu 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 866).

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

141.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1935 r.

L. D. VI. 1577/4/35

w sprawie wolnego wstępu na tereny kolejowe dla urzędników kontroli skarbowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, iż w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 września 1933 r. Nr. 15 ogłoszone zostało zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 sierpnia 1933 r. Nr. R. O. IV/170/6 o następującej treści:

„Urzędnicy kontroli skarbowej, pełniący służbę w przepisowem umundurowaniu uprawnieni są do wstępu na tereny kolejowe bez ograniczeń; urzędnicy kontroli skarbowej, pełniący służbę w ubraniu cywilnem, uprawnieni są do wstępu na tereny kolejowe za okazaniem pomocniczego znaczka legitymacyjnego względnie legitymacji służbowej".

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Zaremba.*
Naczelnik Wydziału.

142.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1935 r.

L. D. VI. 15349/4/34

w sprawie stałych nadzorów przy cukrowniach.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przy inspekcji, przeprowadzonej z ramienia Ministerstwa Skarbu w okręgu jednej z izb skarbowych, stwierdzono, że urzędnicy stałych nadzorów przy cukrowniach otrzymują od cukrowni wynagrodzenia miesięczne w postaci cukru oraz deputatów na utrzymanie krów.

Istnieje prawdopodobieństwo, że urzędnicy stałych nadzorów w okręgach innych izb skarbowych pobierają od cukrowni takie same lub podobne świadczenia.

Ministerstwo Skarbu, zwracając uwagę Izb Skarbowych (Wydziału Skarbowego), na powyższy, niedopuszczalny stan rzeczy, poleca ostrzec urzędników stałych nadzorów przed przyjmowaniem od przedsiębiorstw jakichkolwiek świadczeń, nieprzewidzianych w odnośnych przepisach, z jednoczesnem wskazaniem sankcyj, jakie sprowadza podobne postępowanie tak dla urzędników jak i dla przedsiębiorstw.

W wypadkach stwierdzenia niezastosowania się do niniejszego zarządzenia należy z całą bezwzględnością winnych pociągnąć do odpowiedzialności.

Stwierdzono pozatem, że w niektórych okręgach obsada stałych nadzorów przy cukrowniach jest niedostateczna.

Zadaniem stałych nadzorów jest ciągłe i systematyczne kontrolowanie całokształtu produkcji cukru, począwszy od ważenia buraków na wadze automatycznej względnie, gdy niema wagi, od napełniania burakami dyfuzorów.

Cały przebieg produkcji, uwidaczniany w księdze produkcyjnej winien być kontrolowany przez przeprowadzenie analiz według wskazówek umieszczonych w instrukcji z dnia 15 czerwca 1928 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 235), przyczem analizę powinni urzędnicy wykonywać przynajmniej raz na dobę.

Cukier ukazujący się przy krystalizacji i poddawany następnie wirowaniu, suszeniu i segregowaniu na górach cukrowych, jako nieujęty jeszcze w księgach kontrolnych musi być jaknajdokładniej kontrolowany przez urzędników stałych nadzorów.

Bardzo ważne zadanie ciąży również na urzędnikach stałych nadzorów przy składowaniu cukru w magazynach, gdyż obowiązani są oni dopilnować, aby cukier wewnątrz stert był tak samo ułożony, jak na to wskazuje zewnętrzny układ worków względnie skrzynek, co ma doniosłe znaczenie przy badaniu zapasów cukru. Jeśli zważyć, że oprócz wyżej podanych czynności stały nadzór musi wykonać cały szereg czynności, związanych z pakowaniem i ważeniem cukru, przewożeniem go z pakowni do magazynów, położonych często daleko od pakowni, wydawaniem cukru do wolnego obrotu i do ponownego przerobu oraz z kontrolą wpłat należności podatkowych i sprawdzaniem ksiąg, stwierdzić należy, że czynności tych nie może wykonać jeden urzędnik.

Ministerstwo Skarbu, biorąc powyższe pod uwagę, poleca Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) tak opracować przed każdą kampanją cukrowniczą plan obsady stałych nadzorów, aby obecność urzędników skarbowych w cukrowni trwała przez całą dobę bez przerwy i aby w cukrowniach o bardziej skomplikowanym rozkładzie pomieszczeń względnie dużej produkcji, pełniło służbę w porze dziennej przynajmniej dwóch urzędników jednocześnie.

Przy układaniu planu należy w pierwszym rzędzie uwzględnić praktykantów, urzędników Wydziałów IV Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, dla których, zgodnie z zarządzeniem Min. Skarbu z dn. 7 stycznia 1935 r. L. B. P. 18180/34, służba przy stałym nadzorze będzie jednocześnie odpowiedniem przeszkoleniem w służbie zewnętrznej, a następnie urzędników rejonów Kontroli Skarbowej i ew. o ile obsadzenie stałych nadzorów tymi urzędnikami byłoby niemożliwe — urzędników brygad Kontroli Skarbowej.

Skład osobowy stałych nadzorów może ulegać w zależności od czasu trwania produkcji cukru odpowiednim zmianom.

Wkońcu Ministerstwo Skarbu poleca przedłożyć do dnia 1 czerwca 1935 r. odpisy szczegółowych pouczeń dla podwładnych urzędników, dozorujących cukrownie, które zostały przez Izbę wydane w myśl § 11 instrukcji z dnia 15 czerwca 1928 r.

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Zaremba.*
Naczelnik Wydziału.

143.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 marca 1935 r.

L. D. VI. 15005/4/34

w sprawie kamyczków zapałowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 29 września 1933 r. L. D. VI. 12578/4/33, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w opakowaniu monopolowych kamyczków zapałowych zaszła zmiana polegająca na tem, że do każdego korka, któremi zakorkowane są tubki szklane z kamyczkami, wbita jest malutka szpilka z wewnętrznej strony korka.

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Zaremba,*
Naczelnik Wydziału.

144.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 marca 1935 r.

L. D. VI. 854/1/35

w sprawie stosowania szczególnych środków skażania soli przemysłowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z p. 1 zarządzenia z dnia 8 lutego 1934 r. L. D. VI. 47/1/34 w sprawie stosowania specjalnych środków skażania soli przemysłowej, Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego) do wydawania zezwoleń na stosowanie w roku 1935 następujących środków skażenia soli do celów i w stosunku ilościowym niżej określonych.

1) bezwodnego siarczanu sodu do wysalania barwników syntetycznych i spodów mydlanych oraz do klarowania tłuszczów w ilości 2%;

2) sproszkowanego węgla drzewnego do regeneracji filtrów, elektrolizy i innych celów technicznych, związanych z fabrykacją sztucznego jedwabiu w ilości 0,5 — 1% i do wysalania spodów mydlanych w ilości 2%;

3) sody bezwodnej do regeneracji filtrów, zmiękczających wodę, do wyrobu polewy do kafli, w ilości 2%, do oczyszczania olejów w fabrykach tłuszczów roślinnych i olejów mineralnych, przy zastosowaniu soli szarej — w ilości 2 — 5%;

oraz na potrzeby farbiarni w ilości 1% z dodatkiem 0,01 litra pirydyny na 1 q;

4) soli glauberskiej do fabrykacji barwników w ilości 2%;

soli glauberskiej do celów kąpieli farbiarskiej w ilości 3% i

do celów garbarskich przy użyciu soli szarej mielonej w ilości 5%;

5) chromianu sodu do garbowania delikatnych skór w ilości 2%;

6) ałunu glinowego do celów garbarskich; w ilości 2%;

7) pirydyny do wysalania półproduktów chemicznych i barwników, w ilości 0,01 litra na 1 q;

8) naftaliny przy fabrykacji kapeluszy w ilości 2%;

9) barwnika „Cristal Ponseau" Nr. 3R, albo „błękit czysty W. F. F." w ilości 2,5 gr. rozpuszczonego w 1 litrze wody na każde 100 kg soli — do regeneracji filtrów permutitowych.

za Kierownika Departamentu:
(—) *Zaremba*
Naczelnik Wydziału

145.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1935 r.

L. D. IV. 7876/3/35

w sprawie przedłużenia terminu ważności zniżek konwencyjnych z umowy handlowej polsko-czeskosłowackiej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 2 marca 1935 r., zniżki konwencyjne, przewidziane w umowie handlowej i nawigacyjnej polsko-czeskosłowackiej z dnia 10 lutego 1934 r. dla towarów z pozycji: 185, 346, 488 p. p. 1b, 2b, 1210 p. p. 1a, 2a, 3a i 4a taryfy celnej przywozowej, ustalone w tej konwencji z terminem ważności do 31 grudnia 1934 r., mają być tymczasowo stosowane w okresie od 10 lutego 1935 r. do 30 czerwca 1935 r. włącznie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie załączników do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 7650/3/35 z dnia 7 marca 1935 r.

Cztery załączniki do okólnika L. D. IV. 7650/3/35 z dnia 7 marca 1935 r., ogłoszonego w niniejszym Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu pod poz. 137, będą rozesłane jednocześnie z Dziennikiem Urzędowym właściwym urzędom i władzom celnym. Pozostałe egzemplarze można zamawiać w administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu (Nr. P. K. O. 30.305) w cenie 50 gr, z przesyłką zwyczajną 65 gr.

Komunikat

w sprawie sprostowania błędów na str. 189 i 190 w Nr. 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Nr. 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu należy dokonać następującej poprawki: ze str. 189, lewej szpalty, wiersz 25 od góry (o treści: „dziś należy oddzielny rejestr, w rejestrze zaś dla") przenieść na str. 190, lewą szpaltę, jako drugi wiersz od góry.
